

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/261/2018
Identifikačné číslo spisu:	8316210847
Dátum vydania rozhodnutia:	27.06.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petříková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8316210847.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému N. S., bývajúcemu v G., o zaplatenie 4 176,74 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 7 Csp 133/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. júna 2018 sp. zn. 19 Co 145/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 22. júna 2017 č. k. 7 Csp 133/2016-86 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2 040,92 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 040,92 € od 25. októbra 2016 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 28. júna 2018 sp. zn. 19 Co 145/2017 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t. j. vo výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu vo zvyšnej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania. Žalovanému priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorým napadla rozsudok odvolacieho súdu vo výroku, ktorým potvrdil zamietajúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie (týkajúci sa zamietnutia jej žaloby o zaplatenie zostatku uplatňovanej istiny). Žiadala, aby odvolací súd rozsudok odvolacieho súdu i rozsudok súdu prvej inštancie v tomto rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ohľadom právnej otázky týkajúcej sa absencie náležitostí zmluvy podľa § ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. a na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ CSP ohľadom právnej otázky týkajúcej sa absencie náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. Vyčítala odvolaciemu súdu nesprávnosť jeho

právneho záveru, že úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu chýbajúcich náležitostí vyžadovaných zákonom č. 129/2010 Z.z. Poukázala pritom na právny názor vyjadrený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 146/2017, podľa ktorého nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej-ktorej anuitnej splátky.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalobkyne uviedol, že s podaným dovolaním nesúhlasí.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), za ktorú koná jej zamestnanec s právnickým vzdelaním (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza nasledovné:

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

6.1. V preskúvanom prípade vyvodzovala žalobkyňa prípustnosť dovolania z § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ CSP.

7. V zmysle § 422 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa § 422 ods. 1 písm. c/ CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

8. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie vecí tzv. majetkovým cenom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie vecí možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy. V prípade príslušenstva pohľadávky sa prípustnosť dovolania odvíja od rovnakých limitov ako pri istine.

9. V predmetnej veci bol dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu vo výroku, ktorým potvrdil zamietajúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie, týkajúci sa zamietnutia žaloby žalobkyne (dovolateľky) o zaplatenie zostatku uplatňovanej istiny vo výške 2 135,82 € nezaplateného úroku vo výške 233,03 €, nezaplateného úroku z omeškania vo výške 2,21 € a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z celej uplatňovanej istiny vo výške 4 176,74 € od 25. októbra 2016 do zaplatenia. Predmetom dovolacieho konania je teda výrok, týkajúci sa peňažného plnenia (istiny) vo výške 2 135,82 €. Na príslušenstvo tohto peňažného plnenia (istiny) sa podľa ustanovenia § 422 ods. 1 písm. a/ CSP neprihliada. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (18. novembra 2016) bola 405 € (§ 1 písm. a/ Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 279/2015 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2016). Odvolací súd teda v dovolaním napadnutom výroku rozhodoval o peňažnom plnení, ktoré ku dňu podania žaloby na súde prvej inštancie neprevyšovalo desaťnásobok minimálnej mzdy, t. j. 4 050 €. Prípustnosť dovolania žalobkyne bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a/ CSP vylúčená.

10. I keď v preskúvanej veci išlo o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádzalo do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenového zníženia, t. j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b/ CSP. Účelom zníženia majetkového cenového zníženia v sporoch s ochranou slabšej strany je totiž podľa dôvodovej správy k CSP zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cenový zníženie sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovolateľom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenový zníženie vo výške

desaťnásobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarca v CSP reagoval tzv. pozitívnou diskrimináciou, t. j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 CSP), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docielenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného naplnenia princípu rovnosti zbraní.

11. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol.

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.